

титулъ сами, по свое-то въображеніе, чрезъ начини непозволителни и противни на църковни-тѣ постановленія (ipsorum propria imaginatione autoritate vel ex alia licita illicitave causa.... contra institutiones ecclesiasticas....) Слѣдъ тѣзи мѣдруванія Каллиникъ пише: „Това като е шій, ные изрѣкохме и написахме, ако нѣкой-си назове нѣкого ошъ шѣхъ пашріархъ, или му напише, като на пашріархъ, или пакъ получи ошъ него писмо подписано съ пашріаршески шишѣлъ и задрѣжи у себе шакова писмо, шаковаго ные отпѣчваме ошъ Всемогѣщаго Бога, афорессвамего, като нарушилъ на божественни-шѣ закони, и на древни-шѣ църковни постановленія, като непокоренъ и соблазнилъ (scandalum praebentem). Той да остане и слѣдъ смъртъ-ша си свързанъ. Камане-шѣ и желѣзо-шо щѣшъ се доврѣшѣшъ и развалѣшъ, а шой нѣма да бѣде освобожденъ и ще се всели съ Іуда. По шази причина ные и обнародвали шова наше рѣшеніе за да бѣде извѣстно всякому.“³⁶⁾

Единъ исторически писател забѣлежва, че Българе-тѣ не само не сѣ се уплашили отъ тази клетва, но още сѣ се и смѣяли надъ невѣжество-то Каллиниково въ

³⁶⁾ Quae cum ita sint, edicimus, scribimusque: quod si quis quemcunque ex omnibus supradictis patriarcham nominaverit, atque ad ipsum, velut talem scripserit, aut a tali hoc titulo scriptas epistolas susceperit, a retinuerit: eum nos tanquam violatorem legum divinarum, contumacem..... a Deo..... excommunicamus separantes, ut irresolutus etiam post mortem maneat. Lapidem, ferrum transibunt, et dissolventur, ipse vero non dissolvetur sed.....

Този краснорѣчивъ паметникъ за невѣжество-то и безгранично-то властолюбіе на Константинопольски-тѣ патріарси въ минѣли въѣтъ, а такожде и за начини-тѣ, които тѣ сѣ употребявали за да ограбѣтъ Охридска-та патріаршія, е напечатанъ въ Συναγμάτιον Χρόσιοντος Ἱεροσολύμων. πατριάρχ. — Защо-то нѣмахме при себе тази книга, ные се ползовахме отъ изводъ-тѣ, който е направилъ отъ нежъ Пеячевичъ Hist. Serb. p. 189.